

عنوان مقاله:
سکو و سرگذشت آن

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عباس آباتی فرد - کارشناس ارشد معماری، عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی خزر

محبوبه عزیزخانی - کارشناس ارشد معماری اسلامی، مدرس گروه معماری موسسه آموزش عالی خزر

خلاصه مقاله:

فضای ورودی در معماری سنتی صرفاً مدخلی برای عبور نبود. این فضای بینابین، امکاناتی برای حضور و توقف کوتاه مدت داشت که شامل سکوها، سقف، سایبان و ... بود. این امکانات کالبدی مختصر، یک مکان معماری برای یک عملکرد فراهم می کرد: گپ زدن عادی کهن و فراگیر. گپ زدن جزئی از رفتار روزمره عامه مردم بوده و هنوز هم در جامعه حضور دارد. گپ زدن عادی دیرینه اس. در میان اقوام مختلف ملت ایران و در رفتار مردم دورافتادهترین آبادیها عادت کهن گپ زنی وجود داشته وردپای آن در میان سایر ملل نیز قابل مشاهده است. گپ زدن رفتاری تعریف شده است و در میان کنشهای مختلف اجتماعی، جایگاهمختص به خود را داراست. در نظام اورگانیکی ساختار شهر، هر رفتاری، مابه ازایی در کالبد معماری و شهری دارد. سکو در مجموعه ورودی خانه در طول کوچها و گذرهای شهری نمونههای اس از تبلور فرهنگ عامیانه گپ زدن در کالبد شهر: جایی برای گپ زدن حضور مردم در فضاهای شهری لازمه سرزندگی در کالبد شهر است و در این راستا میبایست لوازم این حضور فراهم گردد. امروزه باوجود اینکه این رفتار همچنان در میان اقشار مختلف مردم جامعه ما حضور دارد اما ما به ازای فضایی آن در گذرها و کوچها از مجموعه ورودی خانهها حذف شدهاند. محدودکردن موارد ظهور و بروز رفتاری کهن که عادت و نیاز به آن همچنان وجود دارد، می-تواند پیامدهای نامطلوب اجتماعی داشتهباشد. با حذف این جزئیات به ظاهر کم اهمیت از کوچها و گذرهای امروزی، حضور انساندرکوچههای شهر به حداقل رسیده و عبور شادمانه در میان سرزندگی کوچها تبدیل به ردشدن سریع عابران بیگانه از هم شدهاست. لذا احیای سکو در گذرهایی که بررسیهای کارشناسی مقدور بدانند، لازم و ضروریست.

کلمات کلیدی:

سکو، فضای شهری، فرهنگ عامیانه، سیر تحول، احیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395605>

